

"Her soru sorma bir aramadır."

Martin Heidegger



26 Eylül 1889'da Baden'da Messkirch'te doğdu.

- 1909-1916 arasında Freiburg'da felsefe ve teoloji, bu arada ayrıca doğa bilimleri okudu.
- 1913'te *Psikolojizmde Yargı Öğretisi* ile doktorasını aldı, 1916'da Heinrich Rickert'in yanında *Duns Scotus'ta Kategoriler ve Anlam Öğretisi* ile doçent oldu.
- 1916-1923 arasında Freiburg/Breisgau'da kadrosuz doçent olarak çalıştı.
- 1923-1928 arasında Marburg Üniversitesi'nde kadrosuz felsefe profesörü olarak ders verdi.
- 1927'de en önemli eseri *Varlık ve Zaman* yayımlandı ve onu Karl Jaspers ile birlikte Alman Varoluş felsefesinin başlıca temsilcisi haline getirdi.
- 1928'de Freiburg'da felsefe profesörü olarak Husserl'den boşalan yere geçti.
- 1933'te Freiburg Üniversitesi'ne rektör seçildi.
- 1934'te rektörlük görevini bıraktı.
- Nasyonal sosyalist harekette yer almasından ötürü (1933-1945 arasında NSDAP üyeliği) Fransız işgal güçleri tarafından 1945'ten 1951'e kadar ders vermesi yasaklandı.
- 1952'de emekli oldu.
- 26 Mayıs 1976'da Freiburg'da öldü.

Eserlerinden seçmeler

- Die Frage nach dem Ding (1962)
- Nietzsche (1961)
- Identität und Differenz (1957)
- Der Satz vom Grund (1957)
- Was heißt Denken (1954)
- Einführung in die Metaphysik (1953)
- Der Feldweg (1950)
- Holzwege (1950)
- Vom Wesen der Wahrheit (1943)
- Hölderlin und das Wesen der Dichtung (1936)
- Was ist Metaphysik? (1929)
- Kant und das Problem der Metaphysik (1929)
- Vom Wesen des Grundes (1929)
- Sein und Zeit (1927)

Etkisi

“Varlık”ın ve onun “talepler”inin temelsizliğine inmek elbette buna uygun bir dili gerektirecektir. Bu dil kimi zaman “jargon” olarak nitelense de İkinci Dünya Savaşı’nın ardından uzunca bir süre kültür bilimlerinin ifade tarzına hakim olmuştur. Varlığın seyrek havası içinde bir rehber gibi hareket ettiği sürece bu dil hiçbir yere varmayacaktır elbette: Bu dilin her zaman mümkün olan hataları, yalnızca negatif olarak belirlenmiş varlığın açıklanmamışlığında kaybolur. Onun söylediklerinde onu izlemekten başka yapabileceğimiz bir şey yoktur. Bu dil, barındırdığı rehberlik etme tavrı, konuşmacısını halkın rehberi konumuna teşvik ettiğinde utanç verici bir hale gelir; tıpkı, öğrencilerini (ve aynı zamanda olabildiği ölçüde bütün bir kuşağı) dilinin etkisi altına alıp Üçüncü Reich’in yoluna götüren Heidegger’in başına geldiği gibi. Heidegger’in dili bu açıdan, düzeltici öğelerden yoksun bir dilin baştan çıkarma gücünü gösteren öğretici bir örnektir. Heidegger’in ciddiyet felsefesi en başta, doğa bilimlerinin kavram dünyasına ve modern teknoloji ile medya dünyasının yabancılaştırıcı büyümesine karşı durması nedeniyle günümüzde pek çokları için çekiciliğini kaybetmemiştir.

Heidegger hakikati ve “Varlık”ta “özsel olan”ı -kabaca söylenecek olursa insanın varoluşunu- arayışında felsefe yapmaya son derece ciddi yaklaşır. Kavramların düşünmesinin önünü kestiğini gördüğü geleneksel metafizik bunun için aşılmalı ve düşünme temellerine geri götürülmelidir. “Varlık” böylece, sonlu, zamansal, gelecek endişesi ve ölüm bilinci tarafından belirlenmiş olarak kendini açar. Varoluşun bu çıplak temel sabitinin karşısında cesur olmak ve ondan kaçmamak, önemli ölçüde “Varlık”ın kışkırtmasıdır. Burada, önceden sahip olduğu Katolik inancını terk ettikten sonra Heidegger’de kalmış olan teolojik buyruğun bir kalıntısı görülebilir. Bu ayrıca, Heidegger’in Nietzsche ve Hölderlin ile tartışmalarında ve nihayet teknolojik

dünya eleştirisinde geliřtirdiđi varoluş felsefesine iliřkin temelleri de belirler.